

Sygn. akt II K 375/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Justyny Łukaszewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 lutego 2019 roku i 14 maja 2019 roku

sprawy

Ł. C.

urodz. (...) w P.

syna K. i Z. z d. O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 lipca 2018 r. w miejscowości W. pow. G. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 2,25 ‰ alkoholu w badanej krwi, kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego Ł. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 kk, art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.
2. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 (trzech) lat.
3. Na mocy art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego Ł. C. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,- (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 504,- (pięciuset czterech) złotych plus kwotę podatku VAT w wysokości 115,92 (stu piętnastu 92/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.
5. Zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 375/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2018 roku po drodze publicznej w miejscowości W. gm. G. woj. (...) Ł. C. kierował samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...). W wyniku zgłoszenia o powyższym dokonanych przez żonę Ł. K. C. funkcjonariusze

policii z KPP w G. podjęli czynności w celu zatrzymania powyższego. Po wskazaniu przez K. C. (1) miejsca pobytu jej męża funkcjonariusze policji zastali go w lesie w rejonie miejscowości W.. Na miejscu Ł. C. siedząc w samochodzie S. oblał się jakąś substancją, a następnie podpalił. Wskazani powyżej funkcjonariusze policji ugasili ogień, udzielili pierwszej pomocy medycznej i wezwali karetkę pogotowia.

Będąc w pogotowiu funkcjonariusze policji dokonali alcosensorem pomiaru stanu trzeźwości Ł. C., a następnie pobrali krew do badania na zawartość alkoholu.

Jak wynika z protokołu użycia alkosensora (k. 3) Ł. C. znajdował się w stanie nietrzeźwości: g. 23:10 0,95 mg/l-1 pomiar, 23:25 0,91 mg/l - 2 pomiar.

W wyniku badania próbek pobranej krwi stwierdzono między innymi zawartość 2,25 alkoholu etylowego we krwi Ł. C. k. 16-17.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań świadków K. C. (2) k. 99, 62-63, P. K. k. 107, 65, A. S. k. 98-99, 13-14, E. J. k. 99, 10-11 oraz na podstawie protokołów badania stanu trzeźwości k. 3, sprawozdań z badań k. 16-17, 19-20, 22-23, sprawozdania sądowo-lekarskiego z opinią k.52-54.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

Zdaniem Sądu nie przyznanie się do winy oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

E. J. podała, iż w dniu 21 lipca 2018 roku gdy była u K. C. (1) przyjechał samochodem jej mąż Ł. C. który wszedł do mieszkania. Jej zdaniem był on wyraźnie pijany i czuć było od niego silną woń alkoholu, Doszło pomiędzy małżonkami do awantury po czym Ł. C. wszedł do samochodu i odjechał.

A. S. zeznała, iż od K. C. (1) wiedział, iż jej mąż pije i jeździ samochodem i na jej prośbę miała dać jej znać jak go zobaczy. W dniu 21 lipca 2018 roku zobaczyła jak Ł. C. podjechał samochodem pod sklep. Po jego zachowaniu poznała, iż jest on pijany.

Co prawda świadkowie na rozprawie w widoczny sposób nie chcieli obciążać oskarżonego to jednak podtrzymali powyższe zeznania.

P. K. i K. C. (2) podali, iż w oparciu o zgłoszenie żony oskarżonego, iż on jeździ pod wpływem alkoholu podjęli interwencje. Według zgłaszającej Ł. C. pił od tygodnia i jeździł samochodem marki S.. Obecnie zaś po awanturze odjechał i wskazała ona miejsce gdzie znajdował się mąż i samochód. Po udaniu się we wskazane miejsce zastali Ł. C. który oblał się jakąś substancją i podpalił. Policjanci ugasili płomień i wezwali karetkę pogotowia. Przeprowadzona kontrola stanu trzeźwości wykazała, iż Ł. C. znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Ponadto P. K. dodała, iż co prawda oskarżony kilkakrotnie zmieniał wersje wydarzeń ale przyznał się iż to on kierował samochodem.

Tak więc po tym jak Ł. C. był widziany przez E. J. i A. S. w stanie nietrzeźwości w dalszym ciągu kierował samochodem

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek zastrzeżeń co do wiarygodności zeznań powyższych świadków i ze względu na powyższe należało je uznać za w pełni wiarygodne.

Ponadto z protokołu użycia alkosensora (k. 3) wynika, iż Ł. C. znajdował się w stanie nietrzeźwości, a w trakcie wykonywania tych badań potwierdził spożywanie alkoholu.

Wyniki z badań pobranych próbek krwi wykazały zawartość alkoholu w krwi oskarżonego k. 16-17,19-20,22-23. Ze sprawozdania sądowo-lekarskiego wynika, iż w czasie badań oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu, a

szacowane stężenie na godzinę 16 mogło się wahać w granicach od 3 do 3,65 promila i stopniowa spadało, osiągając około godziny 17 wartość od 2,9 do 3,55 promila.

Powyższe dowody korespondują ze sobą i tworzą logiczną całość zgodną z powyżej ustalonym stanem faktycznym.

Zdaniem Sądu oskarżony ze względu na przewidywane konsekwencje prawne czynu którego się dopuścił nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego Zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wina oskarżonego są nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Dlatego zdaniem Sądu rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym, a czyn popełniony przez oskarżonego stanowi przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk.

Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 1 kk polega na tym, że sprawca, znajdując się w stanie nietrzeźwości (jak w niniejszej sprawie) lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Prowadzenie pojazdu to wykonywanie czynności związanych bezpośrednio z ruchem danego pojazdu.

Zgodnie z art. 115 § 16 kk **stan nietrzeźwości** w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower oraz pojazd szynowy.

Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

W świetle powyższego kwalifikacje powyższego czynu należało uznać za właściwą.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminności czynów tego rodzaju przy uwzględnieniu wysokiego stopnia nietrzeźwości oskarżonego w trakcie kierowania pojazdem mechanicznym.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wcześniejszą karalność oskarżonego. Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnieniu nagminności przestępstw tego rodzaju.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat .

Przy wymiarze tegoż środka karnego Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Na mocy art. 43a § 2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie w kwocie 5.000 złotych.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu postanowiono na mocy § 17 ust. 2 pkt. 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714)

Ze względu na sytuację majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od opłaty sądowej i kosztów -624 § 1 kpk.